

vrhu tega znaša Matičina glavnica, od katere se trosijo samo obresti, 69.429 gld. 85 kr. Poročilo poleg navadnih društvenih stvari obseza tudi poziv na zbiranje hrvatskih narodnih pesnij, navodilo gg. poverjenikom in pravila „Matice Hrvatske“. Iz teh pravil omenjamo osobito tisto točko, ki pravi, da mora vsak matičar poverjeniku povrniti, kolikor je imel ta poštnih stroškov za knjige. Še važnejše se nam zdi določilo, da se Matičine knjige absolutno nikomur ne smejo poslati, kdor o pravem času ne plača svojega doneska. To določilo bi morala tudi naša Matica strogo in brez razločka in usmiljenja izvrševati. S tem, da je naša Matica prej po več let neplačane knjige pošiljala družabnikom in s tem, da uprave raznih novin slovenskih še zdaj pošiljajo svoje liste tudi takim naročnikom, ki ne plačujejo naročnine o pravem času, ali je tudi ne plačajo nikdar, izpridilo se je naše slovensko občinstvo tako, da je marsikdo silno razžaljen, ako mu ustaviš list, kadar mu poteče naročnina, ali ako mu ne pošlješ Matičinih knjig, za katere še ni plačal letnine. Ti čudni ljudje, ki ne vedó, da je točno plačevanje osobito pri literarnih podjetjih in zavodih prvi pogoj čvrstega razvoja, pri domačih knjigah in novinah takoj iščejo osebnih uzrokov, ako jim ne pošlješ še neplačane knjige; a preradi zabijo, kako strogo je to pravilo izvedeno n. pr. v Nemcih. Ako se ti ustavi nemšk časopis tisti dan, ko poteče naročnina, to se ti zdi prav naravno, a Slovenec bi ti ga moral pošiljati še na — upanje; če ne si hud! Nekoliko več reda bi se lahko navadili naši rojaki v tem oziru, da bi iz naših novin izginile večne tožbe in terjave o neplačani naročnini, ki našemu narodu niso na čast!

Storia del Montenero (Crnagora) di Giacomo Chiudina. Spalato, Zanoni 1882. 8°, 214 str. — Znani italijanski prelagatelj srbskih narodnih pesnij „zverizil“ je zgodovino Črnegore in jo posvetil vladajočemu knezu Nikoli I. To posvečenje odkriva pisateljeve namene, iz katerih se je lotil spisovanja črnogorske zgodovine po vseh mogočih dozdanjih virih in popotnih poročilih. Da je knjiga nekritično pisana, kaže že razvrstitev gradiva. Večkrat se ponavlja jedna in ista stvar (n. pr. na str. 66 in 101). V topografiji Črnegore je napravil pisatelj veliko zmešnjavo in zlasti nedostavno je opisal gore, tedaj poglobiti del Črnegore. Vplel je tudi več rečij, ki so le v daljši zvezi s povestjo te gorske državnice, n. pr. starejšo zgodovino Srbov, zgodovino Dobrovnika in Boke Kotorske za francoske okupacije ter naposled — per longum et latum — letošnje potovanje kneza Nikole v Rusijo. Pri knezu Petru Petroviću II. ponatisnil je ves obseg „Gorskoga vijenca“ iz svoje zbirke „I canti popolari slavi“. — Zlog je prav napet, časi bombastičen in poln patetičnih deklamovanj. O Avstriji ta knjiga ne govori posebno prijazno. S. R.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih, ter stoji: za vse leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld., za dijake po 4 gld. na leto.

Založniki: dr. I. Tavčar in drugovi. — Za uredništvo odgovoren: **Fr. Levco.**
Uredništvo: v Novih ulicah 5. — **Upravništvo:** na Marije Terezije cesti 5.

Tiska „Národna Tiskarna“ v Ljubljani.